

O DÜNYADAN MƏKTUB GÖNDƏRƏN PROFESSOR HƏQİQƏTİ ORTAYA ÇIXARMAQ ƏVƏZİNƏ, YENİ BİR SİRR YARATDI

R. Orucoğlu

Yaşamaq şirin şeydir, acısına da can qurban!.. Həyat adama bir dəfə verilir. Elə ömür sürməliyik ki, dünya ilə vidalaşanda peşmançılıq çəkməyək... Əslində, bu müdrik qənaətləri inkar etmək mümkün deyil. Lakin sirr üstə sirr artırılan dünyada, demə, ölümdən sonra başqa həyat da varmı və gerçəkliyin görünməyən tərəfləri möcüzələrin içindən keçib gəlirmiş. İndiyədək ölümü sonsuzluğun astanası sayırıdık. Ölümdən o tərəfə yol yox idi. Ölümə "son mənzil" adını verməkdə yanılmışıq. Doğrudur, hələki ora yola salınanlardan geri qayıdanı olmayıb. Lakin nə yaxşı ki, bir nəfər o biri aləmdən xəbər yolladı. Keçən əsrin əvvəllərində Şeyx Nəsrullahın "ölülərdən məktub gətirməsi" nə istehza ilə yanaşırdıq. Qəribədir ki, bu gün elm özü də ölümdən sonrakı həyatı təsdiqləməyə təşəbbüs göstərir. Nəticələr hələ ağlın meyarı ilə ölçülməkdən çox uzaqdır, amma saysız-hesabsız suallar doğulub meydana atılır. Danılmaz həqiqətdir ki, lap əski çağlarda tapmacalar düzülüb-qoşulmasaydı, inkişafa təkan verilməzdi. Bu gün açarı axtarılan sirli hadisələrdən biri də kənar aləmdən Yer üzünə ünvanlanan məktublardır...

Kembridc Universitetinin professoru Frederik Mayers uzun illər Qədim Roma şairlərinin yaradıcılığı-

nın tədqiqi ilə məşğul olub, bir neçə sanballı elmi əsər meydana gətirib. Bundan başqa o, fizikanın son tapıntıları ilə yaxından tanış idi, psixologiyanı da dərinləndirən öyrənmişdi. Mayers əvvəllər ölümdən sonrakı həyat məsələsinə kifayət qədər ironiya ilə yanaşırdı. Ancaq tale elə gətirdi ki, o, tarixdə məhz bu qeyri-adi problemin tədqiqinə təkan verən alim kimi yadda qaldı. Mayers dünyasını dəyişənə yaxın çoxsaylı faktlar toplayıb qətiyyətlə iddia edirdi ki, bədənin fiziki ölümündən sonra insanın ruhu mövcudluğunu bizə məlum olmayan aləmdə davam etdirir.

Mayers 1901-ci ildə dünyadan köçüb. O zaman ölümdən sonrakı həyatın qəbulu qarşısında iki böyük əngəl dururdu: birincisi, insanların uydurmalarına asanlıqla inanmaları idi. Ruhlarla ünsiyyət qurduqlarını etiraf edənlər əslində hansı şəkildə gerçək dünyanın başqa şüurlu və canlı məxluqları ilə telepatik bağlılıq yaradırdılar, fərziyyələrə əsaslanaraq yaxın keçmişini canlandırdıqlarını realıq kimi qəbul etməyə çalışırdılar. İkincisi, hələ problemin şərhini üçün nəzəri baza işlənilib hazırlanmamışdı.

Amma bütün bunlar Mayerse o dünyadan məktub göndərməyə mane olmadı. Ölümündən düz 20 il sonra İrlandiyada yaşayan ekstrasens qabiliyyətli bir gənc qız alimin

o dünyadan göndərdiyi məktubların mətnini kağıza köçürdü...

Bu hadisənin reallığına insan ona görə inanmağa məcbur olur ki, İrlandiyanın uzaq qəsəbəsində heç kəs Mayers adlı alimi tanımırdı, onun əsərləri irland dilinə çevrilməmişdi. Bu bir yana qalsın, axı o dünyadan göndərilən məktubları beynində qəbul edən qızın savadı çox dayaz, dünyagörüşü məhdud idi, yaşadığı qəsəbədə başqa heç yere ayağı dəyməmişdi. Bu sağıcı qız adı halda bir saata yüz sözü zorla yazırdı və aydın məsələdir ki, çoxsaylı səhvlər buraxırdı. Ancaq Mayerlə əlaqəyə girən kimi istər-istəməz gözləri yumulurdu. O, dünya işığına baxmadan bir saat ərzində təxminən iki min sözdən ibarət mətni məharətlə kağıza köçürməyi bacarırdı. Özü də tam səhvsiz!

Başqa bir maraqlı cəhət heyrət doğurucu idi: qızın hansısa naməlum qüvvənin diqtəsi ilə yazdığı mətnlər elmi xarakter daşıyırdı. Burada elə şeylərdən söhbət gedirdi ki, onlardan nəinki bu qızın, ölkənin ali təhsil ocaqlarında çalışan ən bilikli tədqiqatçıların belə xəbəri yox idi. Sağıcı qızın yazıb oxumaqla arası olmadığını hamı bilirdi. Bəlkə də Mayers elə buna görə məhz onu seçmişdi ki, müəmmalı mətnlərin kənar aləmdən göndəriləyinə kimsə şübhə

ilə yanaşmasın.

Mayers 20 illik o biri dünyaya təcrübəsindən çıxış edərək ölümdən sonrakı həyat barədəki "məktub"larının birində deyirdi:

"Burdakı həyat yeddi əsas mərhələdən ibarətdir. Hər mərhələnin özünün giriş, yetişmə, inkişaf və növbəti mərhələyə keçid hissələri var.

Birinci mərhələ ölümün baş verdiyi andan başlanır. Bu mərhələnin mahiyyəti keçiddən ibarətdir. O çox az çəkir. Bundan sonra adamların üzünə o biri dünyanın qapıları açılır.

İkinci mərhələdə hələ yaddaşda fiziki həyat barədə xatirələr var. Doğmaları, daha çox körpə övladı unuda bilmirsən. Amma bu uzun sürmür. Çünki növbəti mərhələyə keçən artıq geri qayıtmaq istəmir...

Üçüncü mərhələdən sonra geri qayıtmaq, yenidən fiziki həyat yaşamaq istəyi tamam yoxa çıxır...

Mən indi dördüncü mərhələdəyəm. Ona görə də daha yüksək mərhələlər barədə məlumatım yoxdur. Yeddinci - son mərhələ Yaradana ən yaxın guşədir. Bura düşmək - onun yanında olmaq deməkdir. Ora ancaq mükəmməl şüura malik olanlar gedib çıxır.

İnsan yeni dünyadakı səs ahənglərini, işıq və rəng çalarlarını təsəvvür etmək qüdrətindən

məhrumdur. Çünki düşdüyümüz məkan bambaşqa bir aləmdir. Biz dördüncü mərhələdə sizin görüb duya bilmədiyiniz yeni, tamamilə fərqli rənglərin və işıqların içindəyik. Adi insanlar bizim tamaşa etdiyimiz gözəllikləri sözlərlə heç vaxt ifadə etməyi bacarmayacaqlar. Ən qüdrətli qələm sahibi üçün də bunlar dərk edilməzdir..."

Mayers xüsusi vurğulayırdı ki, o, məktubunu fiziki həyat daşıyan insanların təsəvvür edə bilməyəcəyi qədər gözəl rənglərin və formaların əhatəsində olarkən, daim gözoxşayan, rəngarəng işıqlar saçan güllərlə dolu bir yerdən göndərir. Belə rənglərin təsəvvürə gətirilməsi qətiyyənlə mümkün deyil. Onlar ilin heç bir çağında Yer üzündə gözə görünmür...

Mayers o biri dünyanın sakinlərinin bir-biri ilə telepatik şəkildə ünsiyyət saxladığını yazırdı: "Burada sözlər və səsler işlənmir, bir-birimizə çatdırmaq istədiyimizi sanki işıqla ötürürük..." O, növbəti mərhələyə keçmək üçün bütün varlığı ilə çalışdığını da etiraf edirdi.

Heyf ki, bir neçə seansdan sonra Mayersin əlaqələri kəsildi. Və bu sirrli fenomen özündən sonra ancaq suallar buraxıb tarixə çevrildi. Heç kəs bilmədi, o, beşinci mərhələyə keçdi, yoxsa...

İndinin özündə də hadisəni sonadək öyrənənlər, Mayersin adından cavan bir qızın yazdığı məktubları diqqətlə oxuyanlar tam əmindirlər ki, onlar elmdə bişmiş bir tədqiqatçının fikirləridir, o qız dərin məlumatlarla zəngin, bəndlərə, hissələrə ayrılmış mətnləri özündən qura bilməzdi.

Göründüyü kimi, sirli dünyamızda elə hadisələrlə rastlaşırıq ki, bütün elmi bilikləri tətbiq etsək də, onların izahını tapmaqda çətinlik çəkirik. Gələcəkdə hansısa naməlum şəraitdə əməllərimizin cavabını verəcəyimiz barədə düşünəndə bir müddət hər bir hərəkətimizi ölçülü-biçimli yerinə yetirməyə çalışırıq. Adi şeylərin də arxasında möcüzələrin gizləndiyini görəndə isə çaşır qalırıq.

Mayersin müəmmalı məktubları, ilk növbədə, dünyanın sabahını şübhə altına alır. Doğrudanmı cismani ölümdən sonra həyat başqa axarla davam edir? Əlbəttə, bu sorğuya mistik səciyyə daşıyan əhvalatlara cavab vermək mümkündür. Lakin həyatda bəzən açarı tapılmayan elə hadisələr baş verir ki, adamın kənar dünyanın hardasa lap yaxınlarda mövcudluğuna inanacağı gəlir, gerçəkliklə fantaziya arasında keçid axtarır. Və qeyri-adi halların başvermə səbəbləri, mənbəyi də ölümsüz ruhda, daha doğrusu, insan şüurunda axtarılmalıdır.

Professor Frederik Mayers XX yüzilliyin iyirminci illərində – dünyasını dəyişəndən düz iyirmi il sonra İrlandiyanın Kork şəhərinin sakini gənc Ceraldin Kamminsle telepatik əlaqə yaratmaqla şəxsiyyətin fiziki ölümdən sonra başqa şəkildə yaşadığını gerçək fakt kimi meydana atdı. Yazıb-oxumaqla arası olmayan, az savadlı, hər cümləsində xeyli səhv buraxan bu qız Mayersin o dünyadan göndərdiyi məktubları bir neçə seansda yazı yaddaşı-

na köçürməklə hamını heyrətə gətirdi. Mərhum alim 1924-cü ildən başladığı fəvqəladə «ötürmələr»ini ardıcılıqla 1931-ci ilədək yer sakinlərinə çatdırdı. O biri dünyadan gələn məktublardan orta həcmli bir kitab hazırlamaq olardı. Mayers ölümdən sonrakı həyatın strukturunu və şəraitini kifayət qədər relyefli şəkildə canlandıraraq təsdiqləyirdi ki, fiziki insan daim genişlənən, inkişaf yönü, təkamüllü enerjinin – şüurun da-

şıyıcısıdır. Fiziki bədən ölümə məhkumdur, lakin xüsusi enerji, fikir, ağıl, güc mənbəyi kimi sığır kosmik və əbədi xarakterlidir. Ona görə də bədənə fiziki ölümü ilə insan təkəkkürü fəaliyyətini başa vurmur. Şüurun əsas yaradıcı prosesi – həyatı bir daha fiziki formaya yönəlməklə deyil (lakin başqa varlığa keçməsi mümkündür), fikri, mənəvi, ruhi mahiyyətini xüsusi enerji halında tam qorumaqla əbədi davam etdirilir.

AZƏRBAYCANLI ANA BEŞ YAŞLI UŞAĞINI XİLAS ETMƏK ÜÇÜN O DÜNYADAN GERİ QAYITDI

Keçən əsrin 80-ci illərində Füzuli rayonunun Arayatlı kəndində ölümdən sonrakı həyatı təsdiqləyən qərribə bir əhvalat baş vermişdi. Keçmiş Sovetlər İttifaqında mərkəzi qəzetlərdə işıqlandırılan bu sirli hadisə Mayersin məktubundakı təsvirlərlə üst-üstə düşür. Yaşlı nəslin nümayəndələri yaxşı xatırlayırlar...

Gecəsini-gündüzünü torpağa bağlayan bu kişinin cavan ömür-gün yoldaşı beş yaşlı körpə qızını gözü-yaşlı qoyub dünyasını dəyişmişdi. Qohumlar bir yerə yığışib ev-eşik boş qalmasın deyə suçu Əlini dul və sonsuz qadınla evləndirirlər. Kişi bu nigaha asanlıqla razılıq verir. Ümid edir ki, gələn qadın övladına həyan olacaq. İstəyir ki, körpəsinin göz yaşlarını tezliklə qurutsun. Ev sahibi yaz girendən gecəyədək torpaqla əlləşir, həyə-t-bacada az görünür.

Ögey ananın ilk gündən uşaqdan zəhləsi gedir. Çünki nə qədər çalışır, yenə körpə ona ana kimi yanaşmır. Qadın görür ki, kişi övladına ondan çox diqqət yetirir. O, evə uşaq baxıcısı kimi gətirilib. Birinci ərindən ayrılmasının səbəbi hamilə qalmaması idi. Bu evdə isə, əksinə uşaq onunla ərinin arasında keçilməz qayaya çevrilmişdi. Qadının kin-küdurəti günbəgün artır, körpəni gözü-çıxdıya salır, halal yemək-içməyini bur-nundan gətirir. Uşaq bəzən sübh açılanadək gözlərini anasının divardan asılan şəklinə zilləyib için-için ağlayır. Atasının duyuq düşüb qanı qaralmaması üçün hər səhər onu gülürüzlə tarlaya yola salır.

Kəndin aşağısından dəmir

yolu keçirdi. İnsanlar şirin yuxuya gedəndən sonra qatar takkatarakla bir neçə anlığa sükutu pozurdu.

Ayazlı bir gecə idi. Naməlum qadının bağırtısı o teploxodun mürgüləyən maşinistini sirkələyib ayağa qaldırdı. Kişi özündən asılı olmayaraq qabağa baxdı. Relslər sola buvrulub hündür ağacların arasında gözdən itirdi. Yol açıq idi, təhlükəli bir şey gözə dəymirdi. Maşinist özünü toplayıb diqqətlə ətrafa nəzər saldı. Qulaqlarına yenə həmin səs deydi. Onu qara basmırdı, bir qadının yalvarışı lap yaxınlıqdan eşidilirdi:

-Qardaş, qatarı saxla, balama zülm vermə.

Maşinist başını pəncərədən çıxarıb arxaya baxanda gözlərinə inanmadı. Qara, güllü kəlağayı çiyinlərinə tökülmiş cavan bir qadın dəmir qapıdan asılmışdı, göz yaşlarını sel kimi axıdırdı.

-İnsafa gəl, qatarı saxla, - deyirdi.

Maşinist qeyri-ixtiyari əl atıb əyləci özünə tərəf çəkdi. Qatar ağır təkərləri ilə dəmir relslərdə qığılcım çıxarda-çıxarda silkələnib yerində durdu. Kişi tələsik qapını açdı ki, qadını tutup yığılmağa qoymasın, lakin onu görmədi. Elə bildi əlləri üzöldüyündən aşağı diyirlənib. Tez vaqondan yerə tullandı. Arxaya doğru xeyli irəliləyib sağ-solunu axtardı. Gözünə heç kəs dəymədi. Birdən qulağına körpə uşaq xırıltısı gəldi. Tez səsə doğru cumdu. Qatarın qarşısında – dəmir yolunun meşəyə burulduğu yerdə bir uşaq qumun üstə uzadıb saçını və ayaqlarını relslərə bağlamışdılar. Əgər qadın qatarı saxlatmasaydı, təkərlər zavallı uşağın başını bədənindən ayıracaqdı.

Maşinist özünü itirsə də, uşağı açdı, qucağına alıb qatara mindirdi. Stansiyaya necə çatdığını bilmədi. Qatarı platformada saxlayan kimi milis bölməsinə gəldi. Başına gələnləri rəisə danışdı.

Uşağı tanıdılar. Evə - atasının yanına apardılar...

...Ev sahibi tarladan yorğun qayıtdığından bu gün körpəsinə baş çəkmədən yerinə uzanıb yenice yuxuya getmişdi. Ögey ana isə gecənin bu aləmində, bir az olardı ki, qapını arxadan bağlayıb evdən çıxmışdı, çəpərlərin dibi ilə sürünə-sürünə meşəyə doğru addımlamışdı.

Əli kişi səs-küyə ayılıb yuxulu halda qapını açanda uşağını yad adamın – maşinistin qucağında gördü, duruxdu. Elə bildi hələ də rəya görür. Milis rəisi baş verən hadisəni ona danışdı. Maşinist isə uşağı içəri aparıb dəmir çarpayuya uzatdı. Birdən onun gözləri divardakı şəkli sataşdı:

-Baxın, bu, odur!..

Həminin nəzəri ona yönəldi. Maşinist şəkli asılıqandan götürüb işığa tutdu və sözüne davam etdi:

-Bu qadın məni xəbərdar etməsəydi, uşağın başı üzüləcəkdə. O, teploxodun qapısından sallanmışdı.

Ev sahibi və milis rəisi təəccüblə bir-birinin üzünə baxdı. Əli kişi dedi:

-Ola bilməz. Axı o qadın beş ay əvvəl rəhmətə gedib.

Maşinist yenə öz sözünün üstündə durdu:

-Allah haqqı, bu qadın idi...

Ananın qəbirdən xortlayıb qatara minməsinə inanmasalar da, bir məsələ aydın idi. Ögey ana uşağı öldürmək istəmişdi. Kənd yuxuya

gedəndən sonra körpəyə demişdi ki, "Anan səni yanına çağırır, dur geyin, gedək". Sonra onu aparıb rellərə bağlamışdı: "Burda uzan, gözünü yum. – demişdi, - İndi anan gələcək..."

Uşağı orada buraxıb evə qayıtmışdı ki, əri işdən dönəndə arvadı görsün, baş verəcək qəzada ondan şübhələnməsinlər. O, kişini yuxuya verib özünü təzədən hadisə yerinə ona görə çatdırmaq istəmişdi ki, izi

itirsin. Guya gecə təsadüfən otağa girəndə uşağı yatağında görməyib. Tez yollara düşüb ki, həmişə "Anam məni çağırır, yanına gedəcəyəm" deyən körpəni tapıb evə aparsın. O, bu uydurmasını son bir ay ərzində kəndin bütün arvadlarının beyninə yeritmişdi.

Xəyanətkar qadını həbs etdilər. Lakin məşinistdən və uşaqdan başqa heç kəs inanmadı ki, dəhşətli faciənin qarşısını ölmüş ananın

meşədə dolaşan ruhu alıb.

Hadisəni Mayersin o dünyadan göndərdiyi məktublardakı təsvirlərlə əlaqələndirəndə oxşarlıq açıq-aşkar nəzərə çarpır. Ana hələ birinci mərhələdə qaldığından körpəsini unuda bilmir. Nəhayət, uşağın həyatı təhlükə qarşısında qalanda güc tapıb məşinistin gözüne görünür. Və bəlkə də bu cəsarətli addımı onun növbəti mərhələlərə asanlıqla keçməsinə şərait yaradıb...

ÖLÜMDƏN SONRAKI HƏYATIN TƏSDİQLƏNMƏSİ ÜÇÜN ÜÇ YENİ TEST HAZIRLANMIŞDIR

Bəzi tədqiqatçılar ölümdən sonra həyatın mövcudluğunu sübut etmək üçün maraqlı yollar düşünüb. Daha doğrusu, dünyalarını dəyişəndən sonra yaşadıklarını hansı yollarla Yer sakinlərinə çatdıracaqlarını dəlillərlə əsaslandırmaq istəyiblər.

Psixi hadisələri öyrənən Cəmiyyətin əsasını qoyan Frederik Mayers ölməmişdən qabaq yazdığı bir məktubu zərfin içərisinə qoyub bağlayır. O, bildirir ki, öləndən sonra «o biri dünyadan» xəbər göndərəcək... Meyers, doğrudan da, ölümündən iyirmi il sonra «o biri aləm»dən müəmmal şəkildə məlumatlar ötürdü, lakin tamam başqa şeylərdən danışdı, bir kəlməsi belə məktubda yazılanlarla üst-üstə düşmədi.

İllər keçdi. Məsələyə şübhə ilə yanaşanların sayı çoxaldı. Meyersin buraxdığı səhvləri düzəltmək məqsədi ilə üç yeni test işlənib hazırlandı. Hər biri ayrılıqda eyni formada düşünüldü ki, telapatiya və uzaqgörənlikdən istifadə də istisna edildi.

İngilis parapsixoloqu **Robert Q. Tauless** şərtləşdiyi kimi ölümündən sonra yoxlama məlumatını şifrələnmiş halda göndərdi. Şifrələrin açarı naməlum bir şəxsın əlində olduğundan oxunmadı.

Amerikalı psixiatr **İen Stivenson** «qəsr əməliyyatı» testini meydana atdı. Belə ki, çaşdırıcı (sözlü) açar müəyyən formulu əsasında rəqəmlərin ardıcılığından yaranmalı idi.

Amerikalı vəkil və tanatologiya (ölüm haqqında təlim) sahəsində mütəxəssis **Artur S. Bergerin** "kəşf"inə görə isə göndərilən gizli məlumatın kodunu yalnız nəşr tarixi və mətbəəsi məlum lüğəti əldə edib ilk açılan səhifəsindən uyğun sözü seçməklə tapmaq mümkün olacaq.

Robert Q. Tauless 1984-cü ildə ölüb və hələ də

göndərdiyi məlumatın şifrələri açılmayıb.

Bergerin testinin öyrənilməsinə isə yenidən başlanılıb.

Stivensonun «qəsr əməliyyatı»na gedən yol da tapılmayıb. Alimlər belə hesab edirlər ki, ölümdən sonra həyat varsa, bu testlər onun təsdiqlənməsində böyük rol oynayacaq. ❌

